

Uniek als ieder mens

Je ging weg,
steeds verder weg van jouw jeugd
tot dat jij
tot het beseef kwam
dat jij zonder begrip
voor de problemen
van vroeger niet verder komt.

De pijn van de jeugd was groot,
jij was onbegrepen los gelaten
door een grote menigte.

Nu jij jezelf los gelaten hebt,
je rug bagage neergelegd hebt,
begin je jouw leven te begrijpen.

Het was niemand schuld
dat jij zo in elkaar zit,
zo denkt, praat en doet.
je was uniek, net als ieder mens,
met eigen valkuilen,
de biologische factoren
en wat fouten in de opvoeding.

Je hart dien je zuiver te houden,
door continu hem te polijsten
en hopen om sensitief genoeg te zijn
om de juiste signalen te ontvangen
die de weg gaan aanwijzen.

Serene geest

Zelfs de afstand heeft
zijn bedoelingen,
ver weg van elkaar zijn
en toch iets geworteld in het hart
houdt jou staande
om niet vroegtijdig de hoop
op het leven kwijt te raken.

De verte roept de zielen
naar zich toe,
en sommigen begrijpen dat
en beamen hun lot.

In voorgaande levens, in dit leven
en in het hiernamaals
tref je weer je geliefden,
je naasten.

De lijdzaamheid kan verlossend werken
voor hen die continu hun zoektocht
niet opgeven en met hun heel hart
naar de serene geest verlangen.

14-02-2014

Voel de bries van het leven

Met een glimlach komt hij,
en met een zucht
neemt hij jou met zich mee,
op weg naar hemelen,
de voorouders wachtend,
en jij afwachtend.

God heeft jou niet vergeten,
bewakend stuurt hij
zijn boodschappers
om jou te troosten,
blijf hoopvol.

Ruik een bloemetje,
zie de groene taken,
voel de lente, hier en daar.

Met dit leven mocht je eindelijk
een rentree maken,
in de hemel van onbaatzuchtigheid,
voel de bries van het leven
in je longen.
Eindelijk word je verlost.

02-03-2014

Je hoeft geen engel te zijn

Met dit leven, met deze pijn
van een solitaire weg
kom je dichterbij je lot.
Je bestemming is al voorbestemd
in de hemel van vrijheid.

Je hoeft geen engel te zijn
om de vlucht te ervaren
als jij al jouw bagage
van je rug wegneemt.

Je hoeft geen goede burger te zijn
in de ogen van de medemens
om de principes van het leven
te handhaven.

Als jij enkel bij jezelf weet
en jezelf iedere dag afvraagt,
wat jij in dit leven bereikt hebt,
de narcissen en hyacinten
in het weiland van bestaan aanraakt
en het gevoel van bestaan
ervaart.

06-03-2014

Hoe solitair

Hoe eenzaam heb ik
op deze plek geleefd,
gezongen en gehuild.

Hoe lang trof ik enkel
de echo van mijn stem
en geen postbode gezien
die voor mij
van verre landen
een mandje groene frisheid
met zich meegenomen had.

Hoe in de war ben ik geraakt
van dit tijdperk met al zijn kilte,
waarbij geen kanarie
uit bevrediging zong.

Hoe solitair
ben ik langzaam vervlogen
in de aders van verrukkelijkheid
en genot,
met een glimlach dood gegaan.

08-03-2014